

[Handelsministeren]

ges at give naturlige forudsætninger for at bestride hvervet.

Ved udnævnelsen af de offentlige repræsentanter anføres det – ligeledes i overensstemmelse med udtalelserne i betænkningen af 14. marts 1974 – at formålet med deres udnævnelse er *at* medvirke til, at almindelige samfundsmæssige interesser og hensyn holdes for øje i pengeinstitutternes virksomhed, *at* fremme den af lovgivningsmagten formulerede erhvervspolitiske målsætning og *at* styrke efterlevelsen af den af samfundet gennem Danmarks Nationalbank fastlagte pengepolitik.

2. På den baggrund, som folketingets behandling af lovforslaget har givet, er ordningen med offentlige repræsentanter blevet administreret ud fra det grundsynspunkt, at formålet har været at sikre, at også andre synspunkter kan komme til orde i pengeinstituttets forretningspolitik end dem, der udgår fra kredsen af aktionærer eller garantier, som vælger den øvrige bestyrelse, idet banker og sparekasser ikke alene er erhvervsvirksomheder, men også virksomheder, der i deres arbejde er med til at gennemføre en del af samfundets penge- og kreditpolitik og erhvervspolitik.

Når den offentlige repræsentant ved sin tilstedeværelse og sit daglige virke i bestyrelsen har dette særlige mandat for øje, må ordningens hovedformål anses for opfyldt. Her ved må man også have for øje, at det offentliges repræsentant vil have en stærkere stilling over for pengeinstituttet end de øvrige bestyrelsesmedlemmer, da han er uafhængig af valg af generalforsamlingen. I øvrigt har de pågældende samme rettigheder og forpligtelser som de øvrige bestyrelsesmedlemmer, dvs. at de må tage stilling til de konkret foreliggende problemer ud fra deres egen vurdering af, hvad der må anses for rigtigt. Pligten til i henhold til bank- og sparekasseloven at hemmeligholde konkrete oplysninger om pengeinstituttets eller kundernes forhold gælder også i forholdet til handelsministeren. De kan ikke pålægges at følge regeringens eventuelle instruktioner i bestemte sager, der er til behandling i pengeinstituttets bestyrelse, eller konkrete instruktioner i øvrigt fra regeringens side.

3. Spørgsmålet om, hvorvidt der foregår en systematisk udveksling af informationer, er for så vidt angår indberetninger om konkrete oplysninger besvaret ovenfor.

I øvrigt kan jeg oplyse, at det ved udnævnelsen tilkendes de offentlige repræsentanter, at de af egen drift eller efter anmodning vil kunne meddele handelsministeren almindelige synspunkter og erfaringer fra deres virke som bestyrelsesmedlemmer udpeget af ministeren. Det har imidlertid ikke hermed været tanken at lægge et grundlag for en organiseret udveksling af informationer mellem myndighederne og de offentlige repræsentanter. Dels følger noget sådant ikke af det ovenfor anførte grundsynspunkt med hensyn til, hvad der er ordningens formål, dels ville det give anledning til vanskelige principielle problemer. Eksempelvis kan både en indberetningspligt eller tilsendelse af oplysninger særlig til de offentlige repræsentanter være belastende for forholdet mellem dem og den øvrige bestyrelse. Tilkendegivelser fra regeringen til pengeinstitutter bør være rettet til og kendes af alle i bestyrelsen og formidles ad de sædvanlige kanaler, hvilket i almindelighed for så vidt angår penge- og kreditpolitiske anliggender vil ske gennem Danmarks Nationalbank og pengeinstitutternes organisationer, ligesom problemer vedrørende tilsynsmæssige anliggender efter bank- og sparekasseloven varetages af det særlige tilsyn.

Det er min opfattelse, at ordningen er gavnlig. Den har været gældende for sparekassernes vedkommende i mere end 50 år og har i den tid virket tilfredsstillende set fra sparekassernes og samfundets side. Også for bankernes vedkommende føler jeg mig overbevist om, at ordningen er gavnlig, men naturligvis er der her tale om samfundsnytte i videre forstand og ikke om en nytte, der kan udmåles kontant i kroner og øre.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (22/11 77) af:

Bollmann (CD):

»Vil ministeren overveje, om reglerne for skattevæsenets og toldvæsenets mulighed for at deltage i friyillig akkord ved en økonomisk rekonstruktion af en virksomhed kan lempes, således at det i højere grad bliver muligt at tage hensyn til de beskæftigelses-